

ninger osv. for varmeplanlægningens indpasning i region-, kommune- og lokalplanlægning.

Sammenhængen mellem den fysiske planlægning og energianvendelse omfatter flere spørgsmål, der er utilstrækkeligt belyst. Der bør derfor gives mulighed for at gennemføre målforskning og udredning med henblik på nærmere at beskrive konkrete sammenhænge mellem bebyggelsesmønstre og energianvendelse.

Gennem en sådan udredningsindsats bør som hovedopgave belyses dels forskellige forsyningssystemers påvirkning af bymønstrene dels energianvendelsens afhængighed af forskellige størrelser og mønstre for byer. Desuden bør en undersøgelse af energiforbrugets afhængighed af de enkelte bebyggelsers udformning prioriteres højt.

4.6. Udvidet forskning og udvikling på energiområdet.

Forskning og udvikling på energiområdet (energi-FoU) spiller en dobbelt rolle. Den er et af midlerne til at opfylde de energipolitiske mål, ligesom den er en kilde til nye valgmuligheder på længere sigt.

Energiforskningen er først og fremmest et energipolitisk instrument på mellemlangt (10-25 år) og længere sigt (25 år -). Den vil dog også, om end i mere beskedent omfang, sammen med initiativer af lovgivningsmæssig, administrativ og organisatorisk karakter kunne bidrage til problemløsninger på kort sigt (inden for mindre end 10 år).

Forudsætninger for intensivering af energiforskningen.

Det nuværende omfang af dansk energiforskning er stort set fastlagt i en situation, hvor energiproblemerne var af mindre økonomisk betydning og derfor påkaldte sig mindre interesse end i dag. En særlig indsats er gjort inden for det nukleare område, hvor en væsentlig del af opgaverne har været knyttet til mulighederne for at anvende kernekraften som energikilde. Energiforskningens samlede omfang må anses for helt utilstrækkeligt til løsning af de opgaver, der foreligger i forbindelse med den energipolitiske planlægning. I 1975/76 medførte energiforskningen således offentlige udgifter på omkring 57 mill.kr. eller kun 0,03% af bruttonationalproduktet. Til sammenligning kan nævnes, at den totale indsats i EF-landene i 1974 udgjorde 7.500 mill.kr. eller 0,10% af BNP.